

Arrest

nr. 147 243 van 5 juni 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Beninse nationaliteit te zijn, op 2 maart 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 januari 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 april 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat F. NIANG en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Benins staatsburger te zijn, geboren op 6 februari 1969 te Cotonou en van Gun afkomst. U volgde uw lager en secundair onderwijs in Dakar, Senegal. Nadat u enige tijd in Senegal werkte, keerde u terug naar Benin. U werkte er een aantal jaren in een fabriek, waarna u uw eigen zaak in aan- en verkoop van wagens oprichtte. Daarnaast werkte u ook voor Angelo Houssou, rechter van het 6de kabinet, aanklager van de rechtbank van eerste aanleg van Cotonou. Angelo Houssou woonde vroeger in uw wijk waardoor u hem kent.

Toen Angelo Houssou de verdachten op de moordaanslag (en staatsgreep) op de president buiten vervolging stelde, werd Houssou, bij een eerste poging om het land te verlaten tegengehouden en vervolgens onder toezicht geplaatst. U beraamde, samen met de vriendin van Houssou, (A.N.) een tweede ontsnappingspoging. Houssou, (A.) en uzelf vertrokken in de nacht van 30 november op 1

december 2013 uit Cotonou. Jullie gingen per auto naar Togo. Jullie staken de grens over via de bush en namen vervolgens een moto-taxi en een auto naar Lomé. Daar namen jullie een nieuwe wagen om naar Accra, Ghana te gaan. Jullie arriveerden er op 1 december 2013 rond 5u30 – 6 uur in de ochtend. U keerde vervolgens terug naar Benin terwijl Houssou diezelfde dag het vliegtuig nam naar de Verenigde Staten.

Na deze onderneming besloot u om wat vakantie te nemen en naar Parijs, Frankrijk te gaan. U verbleef er van 16 tot 25 december 2013. Toen u in Parijs verbleef hoorde u dat er problemen waren via uw grote zus. Ze vertelde u dat u werd gezocht in Benin. Toen u bij uw aankomst in Cotonou werd opgepikt door een vriend, (S.R.), vertelde hij u dat u niet terug naar huis kon keren. U ging daarom onmiddellijk naar Port Novo en dook er onder bij uw vriend (S.). Vervolgens vertrok u op 28 januari 2014 naar Lomé, Togo. Daar verbleef u enkele maanden tot wanneer u op 5 april 2014 het vliegtuig nam naar België en er de volgende dag arriveerde. Op 7 april 2014 vroeg u er asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U vreest de overheid van Benin omdat u denkt dat u wordt gezocht omdat u betrokken bent bij de vlucht van rechter Houssou (zie gehoor CGVS, p 9).

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u duidelijk aangeeft dat **uw problemen te wijten zijn aan uw betrokkenheid bij de vlucht van Houssou en niet met uw lidmaatschap van PRD.** (zie gehoor CGVS, p 8).

U geeft aan dat u sinds ongeveer 2010 werkt voor Houssou (zie gehoor CGVS, p 5) en dat u hem kent omdat hij een jongen uit uw buurt was (zie gehoor CGVS, p 6).

Echter, u kunt niet geloofwaardig maken dat u Houssou daadwerkelijk heeft geholpen tijdens zijn ontsnapping, de reden waarom u zou zijn gezocht in Benin.

Zo verklaart u dat u samen met Houssou in de nacht van 30 november op 1 december om 1 uur Benin heeft verlaten en dat Houssou vervolgens op 1 december het vliegtuig heeft genomen (zie gehoor CGVS, p 16). Echter, uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat verschillende bronnen, waaronder Houssou zelf, melding maken dat Houssou op vrijdag 29 november 2013 zijn woning en het land heeft verlaten om via Togo naar Accra, Ghana te gaan. Daar zou hij op zaterdag 30 november 2013 in de avond het vliegtuig hebben genomen naar de Verenigde Staten om er vervolgens op zondag 1 december 2013 asiel aan te vragen. Eén enkele bron beweert dat Houssou reeds in de nacht van 28 op 29 november het land zou hebben verlaten en op 30 november 2013 in New York arriveerde. **Geen enkele bron bevestigt uw relaas dat Houssou op zaterdag 30 november 2013 het land zou hebben verlaten waardoor er geen geloof kan gehecht worden aan uw relaas.**

Niet alleen zijn uw verklaringen omtrent het tijdstip dat u zou vertrokken zijn niet coherent met de informatie waarover het CGVS beschikt, tevens stemmen de door u aangehaalde transportmiddelen niet overeen met de teruggevonden informatie. Zo verklaart u dat u met de **auto, moto-taxi en te voet** zou hebben gereisd (zie gehoor CGVS, p 18). Wanneer de protection officer (verder PO) nadrukkelijk vraagt of er nog andere vervoersmiddelen werden gebruikt, zegt u 'neen' (zie gehoor CGVS, p 18). Ook hier komen uw verklaringen niet overeen met de informatie waarover het CGVS beschikt. Immers, uit deze informatie blijkt dat er niet alleen over land werd gegaan maar dat er tevens een rivier diende overgestoken te worden, waarbij verschillende bronnen vermelding maken dat hierbij een prauw werd gebruikt.

Niet alleen geeft u verkeerde informatie over het tijdstip waarop u met Houssou het land zou hebben verlaten, tevens blijkt dat hij hiervoor nog andere transportmiddelen zou hebben gebruikt dan dat u aangeeft waardoor de algehele geloofwaardigheid van uw relaas helemaal teniet wordt gedaan.

Niet alleen kan helemaal geen geloof worden gehecht aan uw relaas dat u Houssou zou hebben geholpen met zijn vlucht, u kan ook niet aannemelijk maken dat u daadwerkelijk recentelijk voor hem zou hebben gewerkt.

Zo slaagt u er niet in om, na meermaalse bevraging van de PO, te zeggen waar Houssou woonde (zie gehoor CGVS, p 6, p 10, p 11, p 19). Het is niet aannemelijk dat u niet zou weten waar uw werkgever en vriend (zie gehoor CGVS, p 13) zou wonen terwijl u voor hem booschappen moest doen (zie gehoor CGVS, p 5) en wel weet dat hij vóór zijn scheiding, jaren geleden, in Fidjrosse woonde (zie gehoor CGVS, p 19). **Het is niet geloofwaardig dat u, die sinds 2010 voor Houssou zou werken niet meer zou weten waar hij woonde.** Ook slaagt u er niet in concreet toe te lichten **wat u precies voor Houssou deed** (zie gehoor CGVS, p 19). U haalt aan dat u zorgde dat veroordeelden iets konden toeschuiven naar de rechter (zie gehoor CGVS, p 19). Wanneer u gevraagd wordt om concrete voorbeelden te geven, blijft u verder over algemeenheden praten en zegt u dat u 'veel' gedaan heeft en

dat u tussenkomt als er 'problemen' waren voor zijn gezin, wat reeds lang geleden moet zijn aangezien u verklaarde dat hij reeds lang gescheiden is van zijn vrouw (zie infra).

Voorts is het ook niet aannemelijk dat u, wanneer u in Frankrijk werd geïnformeerd over het feit dat u in Benin zou worden gezocht, niet denkt aan uw medewerking aan de vlucht van Houssou (zie gehoor CGVS, p 20). U verklaart zelfs 'Ik... ik kon het mij niet voorstellen. Het was gewoon dat ik het had gezegd. **Ik was het vergeten.** Ik kon me niet voorstellen dat mijn vriend (I.) het zou zeggen tegen de politie dat ik het was, dat ik die man had geholpen om te ontsnappen.' (zie gehoor CGVS, p 20). **Het is allerm minst doorleefd dat u 'vergeet' dat u iemand vertelde dat u betrokken was bij de vlucht van Houssou, zelfs wanneer mensen u zeggen dat u in Benin gezocht zou worden.** Bovendien is het niet plausibel dat u, wanneer u werkelijk gezocht zou worden door de Beninse autoriteiten, met het oog op vervolging, niet werd tegengehouden op de internationale luchthaven van Cotonou.

Verder dient te worden vastgesteld dat u niet meer in contact blijkt te zijn met Houssou (zie gehoor CGVS, p19), zonder dat u daar een coherente uitleg voor kan geven wat opnieuw vragen doet rijzen bij uw zogenaamde relatie met Houssou.

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u, ondanks de vertaalproblemen met de tolk en daar de PO het gehoor in het Frans heeft verdergezet, verklaarde dat u alle vragen perfect heeft begrepen (zie gehoor CGVS, p 22). Er werd u bovendien duidelijk gemaakt dat u eventuele problemen dienaangaande moet melden, wat u niet heeft gedaan.

Gelet op voorgaande kan in uw hoofd geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

U legt uw Beninse paspoort voor met nr B0388953, uitgegeven op 1 oktober 2013 te Cotonou. Echter, uw nationaliteit werd op geen enkel ogenblik in vraag gesteld.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van artikel 48/3 tot 48/5 en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet), artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Hij stelt dat het onmogelijk is om te bewijzen dat hij Houssou heeft geholpen en betoogt:

"Zelfs al is de informatie die hij heeft gegeven niet exact correct, wil dit niet zeggen dat het niet waar is. Het probleem is algemeen geweten.

De aanvrager gevreesde gevangenis wanneer hij naar Benin of misbruik.

De persoon die de beslissing heeft genomen om de aanvrager te weigeren begaat een fout".

Inzake de toepassing van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, betoogt verzoeker:

"De aanvrager baseert zijn angsten op de punten a en b.

En op dezelfde gronden als de asielaanvraag.

De aanvrager gevreesde gevangenis wanneer hij naar Benin of misbruik.

Hij hielp te vluchten Houssou Benin en risico loopt op represailles van de Beninse overheid.

De aanvrager vraagt de status van subsidiaire bescherming."

2.1.2. Ter terechtzitting legt verzoeker door middel van een aanvullende nota twee convocaties neer (rechtsplegingsdossier, stuk 9)

2.2.1. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze kent. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.3. In de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat aan verzoekers asielrelaas geen geloof kan worden gehecht omdat (i) hij foutieve verklaringen aflegde over het tijdstip waarop Houssou het land verliet; (ii) hij tevens foutieve verklaringen aflegde over de transportmiddelen die Houssou daarbij gebruikte; (iii) hij niet aannemelijk kon maken dat hij recentelijk voor Houssou zou hebben gewerkt; (iv) hij ongeloofwaardige en niet-doorleefde verklaringen aflegde over het ogenblik waarop hij in Frankrijk erover werd geïnformeerd dat hij in Benin werd gezocht; (v) het niet plausibel is dat hij, indien hij werkelijk werd gezocht door de Beninse autoriteiten, niet werd tegengehouden op de internationale luchthaven van Cotonou wanneer hij terugkeerde naar zijn land; (vi) hij niet meer in contact bleek te zijn met Houssou en hiervoor geen coherente uitleg kon geven. Met uitzondering van het motief inzake de door Houssou gebruikte transportmiddelen, waarover blijkens de landeninformatie in het administratief dossier (stuk 11) twijfel kan bestaan, vinden de voormelde motieven steun in het dossier en zijn deze pertinent en terecht. Verzoeker vergenoegt zich ertoe te stellen dat hij niet kan bewijzen dat hij Houssou hielp en op algemene wijze te poneren dat zijn verklaringen, hoewel de door hem gegeven informatie niet correct was, waar zijn. Dit kan geheel niet volstaan om afbreuk te doen aan de voormelde, concrete vaststellingen. Deze vaststellingen worden, gezien zij niet dienstig worden weerlegd, door de Raad overgenomen en volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers asielrelaas.

De convocaties die verzoeker door middel van een aanvullende nota neerlegt ter terechtzitting kunnen geen afbreuk doen aan het voorgaande (rechtsplegingsdossier, stuk 9). De bewijswaarde van deze stukken wordt immers op ernstige wijze ondermijnd doordat verzoeker nooit eerder melding maakte van hun bestaan, en dit ondanks dat zij zouden dateren van april 2014. Zo vermeldde hij tijdens het gehoor van het CGVS in december 2014 niet dat er twee convocaties op zijn naam zouden zijn uitgevaardigd; ook niet wanneer hij werd ondervraagd over de documenten die hij nog kon laten overkomen (administratief dossier, stuk 4, p.9). Evenmin maakte hij hiervan enige melding in het onderhavige verzoekschrift, ingediend in maart 2015 (rechtsplegingsdossier, stuk 1). Ter terechtzitting ondervraagd overeenkomstig artikel 14 PR RvV, kon verzoeker bovendien niet preciseren hoe hij dit stuk precies zou hebben bekomen. Hij beweerde dat dit door 'iemand' (blijkens de aanvullende nota een zekere R.A.) werd meegebracht doch bleek geheel niet te kunnen aangeven waar of op welke wijze deze persoon aan de convocaties zou zijn geraakt. Verder is het bevreemdend dat zowel alle stempels als de handtekening van de opsteller van de convocaties slechts gedeeltelijk op deze convocaties zijn opgenomen. Hoe dan ook blijkt uit deze convocaties niet om welke reden verzoeker wordt verzocht zich aan te bieden, zodat niet kan worden aangenomen dat dit omwille van zijn ongeloofwaardig bevonden asielrelaas zou zijn.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.4. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan deze ten grondslag van zijn asielrelaas. Gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van dit relaas, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend vijftien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS